

Sångpostillan - Tjugotredje söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-10-01
Senast uppdaterad 2008-10-11

Tjugotredje söndagen efter Trefaldighet

Förlåtelse utan gräns

Tredje årgångens läsningar:

GT-text:Hosea 11:8-9

Epistel: Första Thessalonikerbrevet 5:13-15

Evangelium: Matteus 6:9-13

Psaltarpsalm: 78:35-39

Dagens bön:

O Gud, som har givit löftet om förlåtelse
åt dem som tror på Jesus Kristus,
låt våra liv präglas av din kärlek,
så att vi lever i din försoning
och förlåter dem vi möter.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre.
Amen.

Tjugotredje söndagen efter Trefaldighet vill hjälpa oss in i förlåtelsen utan gräns - ett svårt ämne. Den rör vid känsliga områden i liv. Hur hanterar vi besvärliga människor, när vi själva är besvärliga? Vi behöver få hjälp.

Två hjälpmedel dyker upp idag. Först är det dagens text om bönen Fader vår . Särskilt slutet talar mycket om förlåtelsen, men läs idag märke till hur hela bönen Fader vår drar oss i förlåtelsens kraftfält.

Det andra hjälpmedlet är Dagens psalm, som är nr 20 i vår psalmbok Den ger oss kontakt med den helige Fadern. Det händer något spännande när ”jag lyfter min själ till honom”, skriver David. Jag får erfara att Du, Herre är god och vill förlåta (Ps 86:4-5 Fb). Dagens psalm ger mig också kontakt med Jesus, han som dog för alla för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten (1 Petrus 2:24 Fb) Psalm 20 ger kontakt med den helige Ande, som enligt katekesen står beredd att dagligen och rikligen förlåta mig och alla trogna alla synder. Ja, hela den heliga Treenigheten ställer upp för att hjälpa oss in i ”förlåtelsen utan gräns” Bättre kan vi inte ha det.

Psalmen 20 - Helige Fader, kom och var oss nära - skrevs 1889 av köpmannen Jakob Timotheus Jacobsson, som också var predikant i Metodistkyrkan. Melodin gjordes av Johann Crüger i mitten av 1600-talet. Han har komponerat melodier till ett trettiotal psalmer i vår psalmbok.

Predikans text: Matteus 6:9-13

Jesus säger: ”Så skall ni be: Vår fader, du som är i himlen. Låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, jorden så som i himlen. Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer. Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit dem som i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda oss från det onda. Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.

Läs 1 Joh 3:1-3

Vi läser psalm 20 vers 1.

Helige Fader, kom och var oss nära,
låt oss förnimma kraften av din lära.
Du som kan giva mer än vi begära,
hör oss, o Fader.

Var är Gud?

Vår Fader, du som är i himlen, ber vi i bönen.
Helige Fader, kom och var oss nära, ber vi i psalmen.
Ibland kan vi förnimma hans närvaro. Den är så stark. Vi drabbas av den.
Men ofta verkar han så långt borta. Var är han när livet blir trasigt och trassligt?

Att Gud är i himlen är inte en geografisk bestämning, någonstans långt bortom rymder vida. Att Gud är i himlen anger att han är större och mäktigare och visare än någon av oss. Vi ser upp till honom. Vi väntar allt gott från honom.

Han själv berättar genom Jesaja var han är:

Jag tronar upphöjd och helig men finns hos den modlöse och försagde. Jag ger de försagda mod, ger de modlösa kraft (Jesaja 57:15).

Du behöver inte åka till Ikea och köpa någon slags himlastege för att nå fram till honom. Han finns där nere hos de modlösa och försagda. Han är i full färd med att trösta, uppmuntra, ge mod och kraft åt dem som behöver det. Sök dig in i hans kraftfält!

Vem är Gud?

Vi tror på Gud Fader säger trosbekännelsen.
Det ligger en sådan värme i det uttrycket. Gud är vår käre himmelske Fader.

Den Gud, som är upphovet till allt, är inte en kall intelligens eller ett opersonligt öde. Han är vår Far, som vill vara oss nära.

När du hittar kärleksförhållandet till Far, gör du stora upptäckter. Du ser att han har en stor famn. ”Du öppnar o evige Fader i Kristus din famn.” Och i den famnen ser vi en massa barn: små barn och gamla barn, lintottiga barn och svartskalliga, snälla barn och stygga. Det kryllar av kineser och ryssar och en och annan svensk i den famnen.

När du som hans barn kryper upp i den famnen, upptäcker du en massa syskon.

Du ser att Fadern inte bara är MIN Fader. Du säger VÅR Fader.

Ordet VÅR räddar oss från individualismens fångenskap. Vi är inte ensamma i vår bön. I ordet VÅR träffar vi många syskon i tron. Ja, titta efter i syskonskaran: Också den som du tycker är besvärlig och som sårar dig och gör dig illa finns där.

Vilket fint recept vi får här: När vi får det svårt med en annan människa får vi först söka kontakt med vår himmelske fader. Bed: Fader, kom och var oss nära.

Han är helig. Det betyder: han är full av godhet, äkthet, sanning, kärlek, skönhet. Vi som är trasiga och trassliga sträcker oss mot honom och hans möjligheter. Vi lyfter in i hans kärlek den människa som vi har så svårt med. Vi ber om kraft från honom. Vi ber om nya ögon. Vi ber om gåvan till innerlig medkänsla. Ja, vi vänder oss i vår nöd till den fader som kan giva mer än vi begära.

Vi sjunger psalm 20 vers 1.

Helige Fader, kom och var oss nära, låt oss förnimma kraften av din lära. Du som kan giva mer än vi begära, hör oss, o Fader.

Läs 1 Petrus 3:24

Vi läser psalm 20 vers 2.

Jesus, var när oss, du som dog för alla.
Giv oss din frälsning, hör, vi dig åkalla.
Led oss och bär oss, att vi ej må falla.
Du är vår starkhet.

När Jesus kommer oss nära upptäcker vi den sanna, äkta människan. Det han vill med oss är att göra oss mänskliga, äkta, sanna. Han vill förvandla oss till att bli roliga original, som Gud skapat oss till. Det grekiska ordet för människa – anthropos – betyder ”vända ansiktet uppåt”. Vi blir mänskliga när vi tittar uppåt mot vår himmelske fader. Vi blir djuriska när vi ser nedåt och stirrar på andras fel. Gör därför som Jesus: Han ser uppåt när han ber. Han söker ögonkontakt med Fadern (Joh 17:1).

Låt ditt namn bli helgat - inte MITT!

Låt ditt rike komma - inte MITT!
Låt din vilja ske - inte MIN!

Det som ofta gör oss till problem för andra är att vi ställer oss själva i centrum. JAG kan, JAG vill, JAG har rätt.

En kvinna uttryckte det så här: Det känns som om jag levde i en stor bubbla. Jag ser de andra, jag förstår att de säger något, men vi når inte fram till varandra.

Många svenskar vill att deras namn skall ärat flyga över jorden.

I Babel byggde man ett torn som skulle nå upp till himlen. Man ville avsätta Gud och nå till himlen genom sina egna väldiga gärningar. Låt oss göra oss ett namn, sa de. Men när deras egen duktighet stod i centrum blev det splittring. Ingen förstod den andre. Det var i Babel man började babbla. (Läs 1 Mos 11:1- 9). Denna händelse skall jämföras med Pingstdagen. När apostlarna blev fyllda av Anden började de prisas Gud för hans väldiga gärningar. Då blev det enhet.

Låt ditt namn bli helgat.

Hjälp oss, Fader, att nämna Ditt namn med vördnad och värme och inte tänka ytligt och slarvigt om det som är heligt. Hjälp oss leva så att Ditt namn blir ärat. Hjälp oss att ständigt ta emot Din kärlek och leva ut Din kärlek, ty så helgar vi Ditt namn.

Låt ditt rike komma. Inte MITT

Men när man byter ut ordet DITT mot ordet MITT kommer kris och krig i vår gemenskap. En som gjorde så var Nebukadnessar. Läs om honom i boken I Guds händer vad som än händer, vägsträcka 19 och 20. (Daniels bok kap 4:25-37).

Nebukadnessar var framstående på många sätt. Initiativrik, duktig. Han fick makt, inflytande, anseende. Men makten steg honom åt huvudet. Makten började äga honom i stället. En gång, när han gjorde en vandring på Babels murar och såg utöver de fina byggnaderna, de hängande trädgårdarna och all härlighet som staden hade, så utropade han: Se detta är det stora Babel som jag har byggt upp till ett kungasäte genom min väldiga makt, min härlighet till ära. Nebukadnessar säger en del av Herrens bön. Det är bara ett ord som blir fel: ”Riket är MITT och makten och härligheten”. Men den som upphöjer sig skall bli förödmjukad (Lukas 18:14), Nebukadnessar tappar förståndet, blir som vansinnig. Han förvandlas till ett djur och som djuren börjar han titta nedåt. Men sju år senare, när han lyfter blicken upp mot Gud, får han tillbaka sitt förstånd och sin mänsklighet. (Daniel 4:25-37).

När vi ställer oss bredvid Jesus låter han oss se in i rikets framtid. Vi ser att Guds rike består inte i mat och dryck utan i rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande (Rom 14:17). Och ju mer de får se detta verkliga liv, desto mer vill vi stiga ned från våra troner och maktpositioner och be och kämpa för att Jesus skall bli kung och Herre i alla sammanhang.

Låt ditt rike komma
till våra hjärtan …
till våra hem …
till våra arbetsplatser …
till de trötta och uppgivna …
till människor av alla folk och raser …

Låt din vilja ske. Inte MIN.

Mitt i denna bön står Jesus. Han låter oss se in i himlen. Såsom i himlen. Du får se hur Guds vilja sker där. Änglarna står inför Fadern. De kan inte låta bli annat än att tacka och lova, lyda och tjäna honom. De fyller himlen med lovsång och tillbedjan (se Psalt 103:20).

Så ock på jorden. Jesus drar oss in i himmelrikets livsström, så att vi kan sprida denna glädje och lovsång och kärlek till jorden.

Men här på jorden sker inte alltid Guds vilja. Här finns onda viljor som förvandlar livet till ett helvete och själviska viljor som sliter sönder gemenskapen mellan människor och mellan folk och satanska viljor som får människor att göra varandra illa. Därför ber vi Låt din vilja ske.

Korset slår en bro mellan himmel och jord ty Gud vill att alla människor skall bli frälsta (1 Tim 2:4). När en syndare leds till korset och blir förlåten och förlöst, då sker Guds vilja och då blir det himmel på jorden.

Korset avbildas ibland som ett stort T . Efter detta T kan du sätta r och o = TRO.

Tro är ro vid korset. Där får vi syndernas förlåtelse och frid med Gud, Vid korset kan vi sjunga in Jesu närvaro i våra liv. Då hittar vi honom som är vår starkhet.

Jesus, var när oss, du som dog för alla. Giv oss din frälsning, hör, vi dig åkalla. Led oss och bär oss, att vi ej må falla. Du är vår starkhet. Läs Matteus 3:13-17

Vi läser psalm 20 vers 3.

Helige Ande, som i sanning leder,
himmelska duva, sänk idag dig neder,
helga, välsigna, varje själ som beder.
Amen, ja, amen.

Bönen Fader vår har först hjälpt oss byta ut ordet MITT mot DITT.

Nu kommer vi in i fyra OSS.

GE OSS … FÖRLÅT OSS … UTSÄTT OSS INTE … RÄDDA OSS …

Dessa OSS utmanar oss.

Mitt i denna bön finns nödens barn. De hungrar efter bröd och kärlek och förståelse och läkedom och tröst.

Mitt i denna bön finns vår käre himmelske Fader. Han hör vår bön och han vill ge oss mer än vi begära.

Mitt i denna bön finns Jesus, han som dog för alla. Han är Guds lamm som ta bort våra synder. Han sänder oss med kärlekens drivkraft till nödens barn.

Mitt i denna bön finns den helige Ande. Han påminner oss om vårt dop. Han säger till varje döpt: Du är mitt älskade barn. I dig jag jag min glädje (Markus 1:9-11). Jag har en plan med dig. Min plan är att du skall få leva Rikets liv redan nu. Du skall få slippa leva bara för dig själv. Du är döpt in i en gemenskap. In i ett OSS. Med en och samme Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp (1 Kor 12:13).

Den helige Ande hjälper oss till inlevelse i ordet OSS. Vi får se med nya ögon på människor som kanske fått det svårt genom att ingen älskar dem. De har mött förakt och hårda blickar. De har kanske sårat oss. Och vi ha sårat dem.

Den helige Ande hjälper oss till inlevelse i ordet förlåt OSS … Det är som om Jesus uppmanar oss att ställa oss bakom dem vi anklagar. De kanske har blivit så besvärliga, därför att vi inte har sett dem, gett dem kärlek, bett för dem. Jesus själv ställ sig här bredvid oss och bakom dem och förestavar en förlåtelsebön. Och Jesus säger, att vi själva bestämmer hur mycket förlåtelse vi vill ha: Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har förlåtit.

Det är som om han ville säga: "Jag har också försonat den människans synd. Jag är hos dig. Jag vill hjälpa dig att förlåta. Och när du gör det, kan jag gå in i dina minnen. Jag kan läka de sår som du har fått. Då kan du sedan se tillbaka utan att det gör ont i dig."

Liksom Fadern ständigt är beredd att ta emot dem som misslyckats för att förlåta och upprätta dem, vill han att vi skall vara lika förlåtelseberedda. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta (Kol 3:13).

Men ibland är det så svårt att förlåta att du behöver ett himmelskt ingripande för att klara det. Du behöver bönevänner och själva

I Jesu bön på korset finns en nyckel till att kunna förlåta andra: Fader förlåt dem ty de vet inte vad de gör. För att kunna förlåta dem som gjort dig illa behöver du anlita himmelska krafter! Du får som Jesus ropa ut FADER. Petrus berättar i 1 Petr 2:21-25 vad kontakten med Fadern betydde för Jesus.

Han begick inte någon synd och svek fanns inte i hans mun. Han svarade inte med skymford när han skymfades. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist.

Petrus säger Jesus är vårt exempel och att vi ska följa i hans fotspår. Här har vi en bra definition på att förlåta: Att förlåta är att ge sin rätt att anklaga

Du kan ha rätt i allt du säger om de andra: De har gjort dig illa, de är dumma. Men du överlämnar det de gjort till FADERN. Han får ta hand om dem och det de gjort. Kom ihåg att alternativet till att inte förlåta är att du själv får bära på hat, hämnd, bitterhet, besvikelse. Och det gör så ont. Andra människor snurrar runt i ditt inre. Men i ditt inre skall Jesus bo. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta (Kol 3:13)

Helige Ande, som i sanning leder, himmelska duva, sänk idag dig neder, helga, välsigna, varje själ som beder. Amen, ja, amen.

Du Ordbrukare! Bed bönen fader vår långsamt
och med eftertanke: Fader vår är VÅR
Ditt namn, inte mitt
Ditt rike, inte mitt
Din vilja, inte min Kryp in i ordet OSS
Ge OSS
Förlåt OSS
Utsätt (inled) inte OSS
Rädda (fräls) OSS Sluta med lovsång:
Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.
Ditt är riket, din är makten och äran, i evighet. Amen.

I Bibelskolans skattkammareNyfikenhetsvandring 58 Kyrkans folk lever i förlåtelsen De himmelrika – en inlevelse i bönen Fader vår:
Matt 6:9-10 + 6:11-13 + 6:14 -15 Oaser i öknen: Den artonde oasen, 1 Petrus 2:21-23 som talar om hur Jesus är vårt föredöme i att förlåta.